

[Kaj Andresen.]

slags udgifter på ca. 195 mill. kr. en merudgift på ca. 65 mill. kr. eller i alt en samlet udgift på ca. 260 mill. kr.

De 65 mill. kr. siger, som jeg allerede har nævnt, ikke ret meget; men jeg kan gøre opmærksom på, at der under den kgl. grønlandske handel er optaget merudgifter på ca. 28 mill. kr. til forsyningstjeneste, til indkøb og behandling af grønlandske produkter, til den grønlandske salgsgorganisation og til rederi og luftfart, men at denne merudgift mere er af formel karakter, da betydelige merindtægter følger af merudgifterne og indtægter ikke opføres. Det samme gælder en merudgift under ministeriet for Grønland på 13 mill. kr., som vil modsvares af indtægter under GTOs virksomhed.

Indenrigsministeriet har en merudgift på 3,6 mill. kr., hvoraf de 3,2 mill. kr. er tilskud til kræftens bekæmpelse. En anden større merudgift er forsvarministeriets 7,9 mill. kr., men den vil blive modsvaret af besparelser på andre konti.

Endelig kan jeg nævne, at anlægsudgifterne stiger med 4,9 mill. kr. Tallet fremkommer dels ved merudgifter under den kgl. grønlandske handel på 7,9 mill. kr., Grønlandsministeriet 1 mill. kr. og forsvarministeriet 8,5 mill. kr., dels ved besparelser på statshavnene med 5,9 mill. kr., boligministeriet 3,5 mill. kr., statens lufthavne 1,9 mill. kr. og Risø 1,2 mill. kr.

Som det fremgår af betænkningen, er der enig tilslutning eller i hvert fald meget stor tilslutning til næsten alle de omtrent 600 ændringsforslag, som er stillet af ministrene.

Kun få ændringsforslag er stillet af oppositionspartierne. Her gælder det som sædvanlig, at socialistisk folkeparti ikke tiltræder noget forslag under de militære budgetter samt visse udgifter under indenrigsministeriet til sessioner og civilforsvar. Det skal jeg lade ligge. Der er heller ingen grund til at kommentere gengangerforslagene fra venstre eller fra venstre og de konservative om „Marienborg“, om erhvervsfonden og om den farmaceutiske højskole, som alle optrådte ved finanslovsforslagets behandling.

Tilbage bliver to ændringsforslag, nemlig nr. 436, hvor venstre og de konservative går imod en bevilling på ca. 94.000 kr. til projektering af en laboratoriefloj ved Dan-

marks lærerhøjskole, og nr. 507, hvor venstre og de konservative foreslår bortfald af en bevilling på 2.211.000 kr. til erhvervelse af „Skinnehavegård“ og „Hørhavegård“.

Det er mig egentlig uforståeligt, at venstre og de konservative efter den udførlige redegørelse, ministeren har givet for sagen i finansudvalget, og efter at kammeradvokatens undersøgelse og erklæring vedrørende sagen foreligger, går imod bevillingen til projektering ved lærerhøjskolen på de 94.000 kr. Der er i 1960 ved aktstykke nr. 508 givet bevilling på 240.000 kr. til projektering af en laboratoriebygning til fysik, kemi og matematik ved Danmarks lærerhøjskole.

Kun godt 36.000 kr. heraf er anvendt i finansårene 1960-61 og 1961-62, og der reterer altså godt 200.000 kr. Fredning af det oprindelig påtænkte byggeareal og en af udviklingen inden for uddannelsen følgende ændring af laboratoriets indretning har trukket sagen så længe ud, at man ved den tidligere bygningsinspektør Havnings afgang har fundet det rimeligt at overdrage arbejdet til hans efterfølger, Eske Kristensen. Det, undervisningsministeren nu søger, er restsummen af arkitekt Havnings honorar for udført arbejde, nemlig godt 40.000 kr., og et a conto-beløb på godt 50.000 kr. til ingeniørfirmaet for dettes arbejde. Honorarkravene er godkendt af boligministeriet. Efter anmodning har ministeren ladet kammeradvokaten foretage en undersøgelse af, hvorvidt der skulle være begået fejl, som kunne rejse tvivl om honorarkravenes berettigelse. Denne undersøgelse er foretaget med det resultat, at det er der ikke, og i en erklæring af 9. maj udtaler kammeradvokaten — jeg beder om tilladelse til et citat —:

„... efter min mening er der ingen tvivl om, at honorarkravene, ifald de indbringes for domstolene, vil blive taget til følge.“

Efter denne klare udtalelse og efter de øvrige oplysninger i sagen er der efter min opfattelse ikke skygge af grundlag for at nægte bevillingen. Tværtimod er der i dette tilfælde grund til at være tilfreds med, at ministeren, som jo havde sin bevilling på 240.000 kr., gennem det stillede ændringsforslag har redegjort udførligt for pengenes anvendelse.